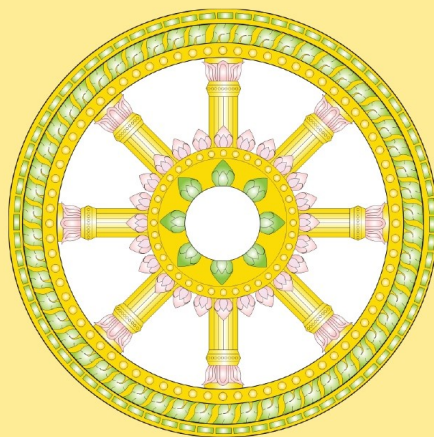

บทสวดมนต์
มหาสมัยสูตร
อาการวัตตาสสูตร
ธารณปริตรคาถา
สันติภาพ สันติสุข สันติธรรม

พร้อมทั้งชื่อและความหมายบทสวดมนต์ประจำวัน
ณ โถงฐานองค์พระใหญ่ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิด
และ
เรื่องราวชาวอังกฤษกับการสวดมนต์มหาสมัยสูตร

มหาสมัยสูตร
อาการวัตตาสสูตร
ธารณปริตรคาถา

การสวดมนต์ได้รู้คำแปล รู้ความหมาย
ย่อมทำให้ผู้สวดได้ปัญญาบารมี
ทำให้คำสอนมั่นคง ไม่ผิดเพี้ยนไปจากเดิม

บทสวดมนต์

มหาสมัยสูตร
อากาธวัตตาสสูตร
ธารณปริตรคาถา
สันติภาพ • สันติสุข • สันติธรรม

มูลนิธิพระพุทธมิ่งมงคล ศรีราชา ๔๕

บทสวดมนต์

มหาสมยสูตร อากาโรวัตตาสูตร ธารณปริตรคาถา

สันติภาพ สันติสุข สันติธรรม

พิมพ์ : สิงหาคม ๒๕๖๒

จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์ : มูลนิธิพระพุทธมิ่งมงคล ศรัทธา ๔๕

๔๒/๑๔ หมู่ ๒ ถนนเทพกระษัตรี ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทร ๐๗๖ ๓๗๓ ๑๓๘-๙, ๐๘ ๑๘๙๑ ๓๘๒๗ : โทรสาร ๐๗๖ ๓๗๓ ๑๔๐

www.sattha45foundation.com ; www.mingmongkolphuket.com

www.facebook.com/thebigbuddhaphuket ; Line ID : thebigbuddha

บรรณาธิการ : หรินทร์ สุขวัจน์

บรรณาธิการผู้ช่วย : ประกอบ ศรีรัตนาวดี

กราฟิก : ชัยณรงค์ พาพลงาม

ภาพปก : www.facebook.com/popumon

ภาพปกหลัง : จากบทสวดมนต์มหาสมยสูตร(โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิก,๒๕๕๗)

ออกแบบปก : หรินทร์ สุขวัจน์

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ บริษัท สหธรรมิก จำกัด

๕๔/๖๗-๖๘,๗๑-๗๒ ซอย ๑๒ ถนนเจริญสุขนิทวงศ์

แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

โทร ๐ ๒๘๖๔ ๐๔๓๔-๕ โทรสาร ๐ ๒๘๖๔ ๓๕๔๐

sahadhammik@yahoo.com

สารบัญ

คำนำ	๘
ชาวอังกฤษกับการสวดมนต์ มหาสมัยสูตร	๙
อานิสงส์แห่งการสวดมนต์	๑๓
บทสวดมนต์มหาสมัยสูตร	๑๕
เนื้อหาสาระโดยย่อตำนานมหาสมัยสูตร	๒๔
บทสวดมนต์อาการวิตตาสสูตร	๒๙
อานิสงส์แห่งอาการวิตตาสสูตร	๔๑
บทสวดมนต์ธารณปริตรและคำแปล	๔๕
ตำนานพระคาถาธารณปริตร	๕๐
ชื่อบทสวดมนต์ประจำวัน	๕๓

คำนำ

วัตรปฏิบัติสำคัญของพระสงฆ์ ณ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิด ภายใต้วัดกิตติสังฆาราม(วัดกะตะ) คือการเจริญพระพุทฺธมนต์(ภาคป่าย)ประจำวัน ณ โถงสวดมนต์ฐานองค์พระใหญ่ โดยมูลนิธิพระพุทฺธมิ่งมงคล ศรัทธา ๔๕ ผู้ดำเนินโครงการสร้างพระใหญ่เมืองภูเก็ตได้เคยร่วมจัดพิมพ์หนังสือบทสวดมนต์บางบทขึ้นใช้ประกอบตามวาระโอกาส ได้แก่ *บทสวดมนต์มหาสมัยสูตร*(รวบรวมโดย พระปัญญาพุทธิวิเทศ-ดร.พระมหาเหล่า ปัญญาสิริ,โรงพิมพ์บริษัท สหธรรมิก จำกัด,๒๕๕๗) ซึ่งสวดทุกวันเสาร์ และร่วมจัดพิมพ์ *บทเจริญพระพุทฺธมนต์พระอากาการวัตตาสูตฺร*(รวบรวมโดย พระครูภาวนาสมณฺท์-พระอธิการเดช สุมน,๒๕๔๘) ซึ่งสวดทุกวันอังคาร

ในปีมหามงคลพุทธศักราช ๒๕๖๒ ของพสกนิกรไทยนี้ มูลนิธิเห็นสมควรนำหนังสือทั้งสองเล่มดังกล่าวมาปรับปรุงพิมพ์เป็นเล่มเดียวกัน รวมทั้งให้นำพระคาถาธารณปริตรจาก *หนังสือสวดมนต์พระอากาการวัตตาสูตฺร พระธัมมจักกัปปวัตตนสูตร พระคาถาธารณปริตร*(ชัยสิริการพิมพ์) มารวมไว้ด้วยกันอีกบทหนึ่ง เนื่องจากเห็นว่า เป็นบทบูชาพุทธคุณมีอานิสงส์ในทางคุ้มครองป้องกันภัยอันตรายดุจเดียวกับพระสูตรสองบทข้างต้น เพื่อเป็นคู่มือสวดมนต์ประจำวัน ณ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิด และแจกเป็นธรรมบรรณาการแก่ผู้ที่ไม่รู้ โดยใช้ชื่อ *บทสวดมนต์มหาสมัยสูตร อากาการวัตตาสูตฺร ธารณปริตรคาถา : สันติภาพ สันติสุข สันติธรรม* โดยนอกจากบทสวดแล้ว ยังมีเรื่องย่อและอานิสงส์ของพระสูตรทั้งสอง รวมถึงคำแปลและตำนานหนึ่งพระคาถาดังกล่าวนั้นมาแสดง พร้อมทั้งชื่อและความหมายโดยย่อของบทสวดมนต์ประจำวัน ณ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิดอีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สาธุชนได้เข้าใจบริบทและเนื้อหาสาระตามพุทธประสงค์ สามารถนำไปพิจารณาเพื่อปฏิบัติและรับอานิสงส์แห่งการสวดได้อย่างสมบูรณ์ ดังที่ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุกล่าวว่า **เป็นการศึกษาธรรมะ โดยความหมายของธรรมะ**

นายสุพร วนิชกุล

ประธานมูลนิธิพระพุทฺธมิ่งมงคล ศรัทธา ๔๕

ชาวอังกฤษกับการสวดมนต์มหาสมยสูตร

พระพุทธศาสนาเริ่มเผยแผ่เข้าสู่ประเทศอังกฤษเมื่อประมาณพ.ศ. ๒๓๙๓ โดยนายสเปนเซอร์ อาร์คี ได้พิมพ์หนังสือ ศาสนจักรแห่งบูรพาทิศ ออกเผยแพร่ ต่อมา เซอร์เอ็ดวิน อาร์โนลด์ เขียนหนังสือ ประทีปแห่งเอเชีย ขึ้นเผยแพร่ในปี ๒๔๒๒ ได้รับความสนใจจากชาวอังกฤษอย่างกว้างขวาง ปี ๒๔๒๔ ศาสตราจารย์ ดร. ที. ดับเบิลยู. ริส เดวิดส์ ได้จัดตั้ง 'สมาคมบาลีปกรณ์' ขึ้น และจัดพิมพ์ พระไตรปิฎก เป็นภาษาอังกฤษออกเผยแพร่ ปี ๒๔๕๐ มีการจัดตั้ง 'พุทธสมาคมแห่งเกรตบริเตน และไอร์แลนด์' ขึ้น ณ กรุงลอนดอน พร้อมกับพิมพ์วารสารพุทธศาสตร์ปริทัศน์ ออกเผยแพร่ นอกจากนี้ได้มีการจัดตั้งวัดและวิหารทางพระพุทธศาสนาขึ้น หลายแห่งในประเทศอังกฤษ รวมถึงการแลกเปลี่ยนสัมพันธ์กันทางวัฒนธรรมและ ศาสนธรรมระหว่างชาวพุทธไทยและอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ทั้งภาคราชการและองค์กร เอกชนตราบจนปัจจุบัน

ในปี ๒๕๔๘ คณะสวดมนต์กลุ่มสมณะชาวพุทธอังกฤษ ซึ่งล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งด้านการศึกษาและหน้าที่การงาน มีความซาบซึ้งในพระธรรม คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำให้หันมานับถือศาสนาพุทธ เคยฝึกสวดพระพุทธรูปมนต์บทต่างๆ กับพระเถระไทย คือ พระปัญญาสุทธิวิเทศ (ดร.พระมหาเหล่า ปัญญาสิริ เลขานุการคณะพระธรรมทูตไทยในประเทศอังกฤษ) และปฏิบัติกรรมฐานมากกว่า ๓๐ ปี เกิดความสำนึกในพระกรุณาธิคุณของพระองค์ ได้เดินทางมายังประเทศไทยเพื่อแสดงความกตัญญูกตเวทิต่อพระพุทธศาสนา และผืนแผ่นดินไทยในฐานะแผ่นดินธรรม ด้วยการจัดสวดมนต์มหาสมยสูตรและ เจริญภาวนา พร้อมจัดนิทรรศการเกี่ยวกับความเจริญของงามของวัดไทยใน อังกฤษและยุโรป โดยจัดขึ้นที่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ พุทธมณฑล นครปฐม วัดพระราม ๙ กาญจนภิเษก วัดทรงเมตตาवनาราม ชลบุรี วัดศาลาลอย สุรินทร์ วัดหนองรัง ศรีสะเกษ วัดพระสิงห์ เชียงใหม่ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิด ภูเก็ต เป็นต้น

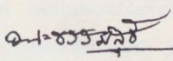
ล่วงปี ๒๕๕๗ คณะสวดมนต์กลุ่มสมณะชาวพุทธอังกฤษกลุ่มนี้ประสงค์จะมีส่วนร่วมสร้างความร่มเย็นเป็นสุขแก่ประเทศไทยในโครงการสวดมนต์มหาสมยสูตรอีกครั้ง จึงได้กราบปวารณาตัวไปยังองค์กษัตริย์พระธรรมทูตไทยในประเทศอังกฤษขอเดินทางมาทำการสวดพระสูตรบทดังกล่าว ณ วัดหลายแห่งในกรุงเทพฯ ได้แก่ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม(วัดโพธิ์) วัดพระศรีรัตนศาสดาราม(วัดพระแก้ว) วัดอรุณราชวราราม(วัดแจ้ง) วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ สำนักสงฆ์แทนวันดีเจริญสุข วัดราชโอรสาราม วัดสระเกศ และวัดยานนาวา ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๗ อันนับเป็นโอกาสที่ชาวพุทธในประเทศตะวันตกและชาวพุทธในประเทศไทยจะได้เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันยิ่งขึ้น ด้วยการสวดมนต์เพื่อความร่มเย็นเป็นสุขของประชาชนและประเทศชาติบ้านเมือง

คำปรารภ
อธิบตีสงฆ์วัดมหาธาตุ ยุวราชรังสฤษฎิ์

—————

องค์กษัตริย์พระธรรมทูตไทย ในสหราชอาณาจักร ได้แจ้งความประสงค์ว่า องค์กษัตริย์พระธรรมทูตไทยในสหราชอาณาจักร และวัดมหาธาตุ สหราชอาณาจักร ได้นำคณะสาธยายบทสวดมนต์ภาวนามหาสมยสูตร ชาวอังกฤษ เพื่อมาสาธยายสวดมนต์ภาวนามหาสมยสูตรทำนอง ร่วมกับคณะสงฆ์วัดมหาธาตุ ยุวราชรังสฤษฎิ์ และพระธรรมทูตไทยในสหราชอาณาจักร คณะแม่ชีจากเสถียรธรรมสถาน ทั้งนี้ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และ พระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ การสวดมหาสมยสูตรทำนองนั้น เน้นการสวดมนต์ภาวนา เพื่อความสงบสุข และความร่มเย็น โดยคณะสวดมนต์จะมีกิจกรรมสวดมนต์ภาวนามหาสมยสูตรนี้ ประมาณ ๙ แห่ง ระหว่างวันที่ ๒๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗

การสวดมนต์ภาวนา มหาสมยสูตร ตามพระสูตร กล่าวว่า พระสูตรบทนี้ เป็นที่ชื่นชมแห่งเทวดาทั่วจักรวาล ดังนั้น ด้วยอานุภาพ อาณิสสแห่งความตั้งใจอันบริสุทธิ์ ของคณะสงฆ์ไทยพระธรรมทูตไทยจากประเทศอังกฤษ ชาวพุทธอังกฤษ และอุบาสกอุบาสิกาชาวไทย ได้ร่วมกันสวดมนต์ภาวนา มหาสมยสูตรครั้งนี้ จึงเป็นเหตุ ปัจจัยนำมาซึ่งความสงบสุข ความร่มเย็นแห่งแผ่นดินไทยและชาวไทยทั้งแผ่นดิน และขอถวายเป็นพระราชกุศลแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ จงทรงพระเกษมสำราญ ตลอดกาลเทอญ

พระธรรมสุธี
อธิบตีสงฆ์วัดมหาธาตุ ยุวราชรังสฤษฎิ์
ประธานจัดงานสวดมนต์ภาวนามหาสมยสูตร เพื่อความร่มเย็นแห่งแผ่นดิน

ภาพการสวดมนต์มหาสมัยสูตรและการปฏิบัติธรรม
กลุ่มสมณะชาวพุทธอังกฤษ พ.ศ.๒๕๔๘

วัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก กรุงเทพฯ

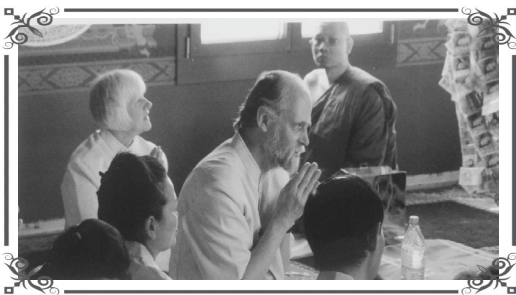
วัดพระสิงห์ เชียงใหม่

วัดทรงเมตตาวนาราม ชลบุรี

วัดหนองรัง ศรีสะเกษ

วัดศรีนครินทร์วราราม สวิตเซอร์แลนด์

วัดสระเกศ กรุงเทพฯ

พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิด ภูเก็ต

พุทธมณฑล นครปฐม

อานิสงส์แห่งการสวดมนต์*

การสวดมนต์เป็นหนึ่งในวิธีการที่พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแนะนำว่าเป็นหนทางแห่งการหลุดพ้น น้ำเสียงที่ไพเราะและท่วงทำนองที่มีลมหายใจแห่งสติจะนำมาซึ่งความสงบเย็น ในขณะที่คำแปลของบทสวดที่สละสลวยจะบ่งบอกถึงพระธรรมคำสอนที่ชัดเจน

ตั้งแต่ครั้งพุทธกาล เหตุแห่งการหลุดพ้นนั้นมี ๕ ประการ คือ การสอนธรรม การฟังธรรม การศึกษาธรรม การสาธยายธรรม และการปฏิบัติธรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสวดมนต์นั้นเป็นหนึ่งในเหตุแห่งการหลุดพ้น

ท่านพุทธทาสภิกขุแห่งสวนโมกขพลารามได้เคยกล่าวถึงอานิสงส์ ๖ ประการของการสวดมนต์ไว้ว่า

๑. การสวดมนต์นั้นเปรียบกับการปรากฏขึ้นของพระพุทธรูปเจ้าที่มาจากทำให้เกิดความแจ่มแจ้งแก่จิตใจเรา เท่ากับว่าเราเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าทุกเข้าเย็น
๒. เป็นการทำสมาธิหมู่ หากทำวัตรสวดมนต์อยู่คนเดียวก็เป็นการทำสมาธิเดี่ยว เสียงและการกำหนดที่เสียงนั้นเป็นอารมณ์ของการทำสมาธิ
๓. เป็นการศึกษารธรรมะ โดยความหมายของธรรมะ
๔. เป็นการเตือนตนเองโดยทางธรรม
๕. เป็นการท่องจำรักษาสิ่งที่ควรท่องจำให้แม่นยำ จนกลายเป็นการฝึกสติแห่งความจำ

๖. เป็นการบริหารสุขภาพ โดยเฉพาะสุขภาพของสมอง

การสวดมนต์อย่างถูกวิธี โดยการน้อมจิตเข้ามาพิจารณาในใจอย่างแนบคาย เป็นการปฏิบัติทั้งศีล สมาธิ และปัญญาอย่างครบครัน จิตที่จดจ่อน้อมในบทสวดมนต์หรือการสาธยายธรรม จึงเป็นจิตที่ปราศจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองครอบงำ มีพระรัตนตรัยเป็นเครื่องคุ้มครอง อีกทั้งเป็นการเปรียบเสมือนหนึ่งการเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า ดังตรัสไว้ว่า

“ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเราตถาคต”

แม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุต

ผู้ก่อตั้งเสถียรธรรมสถานและสาวิกาสิกขาลัย

*จาก บทสวดมนต์มหาสมัยสูตร, โดย พระปัญญาพุทธวิเทศ(ดร.พระมหาเหล่า ปัญญาสิริ), หน้า ๘, โรงพิมพ์บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ไม่ระบุปีที่พิมพ์.

ศาสนิกชนร่วมสวดมนต์ในเทศกาลประจำปี ณ โถงสวดมนต์ฐานองค์พระใหญ่

บทสวดมนต์ มหาสมัยสูตร*

บทซัดมหาสะมะยะสุตตะ

ทุลละกัง ทัสสะนัง ยัสสะ	สัมพุทธีสสะ อะภินหะโส
โลกัมหิ อั้นระภูตัสมิง	ทุลละภุปปาทะสัตถุโน.
สั๊กเกสุ กะปิละวัตถุสมิง	วิหะรันตัง มะหาเวเน
ตันทัสสะนายะ สัมพุทธีง	ภิกขุสังฆัญจะ นิมมะลัง
ทะสะธา สังคะณยยาสุ	โลกะธาตฺตุสุ เทวะตา
อะเนกา อัมปะเมยยา วะ	โลกะธาตฺตุสุ เทวะตา
อะเนกา อัมปะเมยยา วะ	โมทะมานา สะมาคะตา.
ตาสัง ปิยัง มะนาปัญจะ	จิตตัสโสทักคิยาอะหัง
ยังโส เทเสสิ สัมพุทโธ	หาสะยันโตติ เม สุตัง.
เทวะกายัมปะหาสัตถัง ตัง	สุตตันตัง ภาณามะ เส.

มหาสะมะยะสุตตะ

เอวมเม สุตัง. เอกัง สะมะยัง ภาคะวา สั๊กเกสุ วิหะระติ กะปิละวัตถุ
สมิง มะหาเวเน มะหะตา ภิกขุสังฆะเนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ
สัฟเพหะวะ อะระหันเตหิ. ทะสะหิ จะ โลกะธาตฺตุหิ เทวะตา เภภุยเณนะ สันนิ
ปะติตา โหนติ ภาคะวันตัง

ทัสสะนายะ ภิกขุสังฆัญจะ. อะถะโข จะตุนนัง สุททาวาสะกาณิกานัง
 เทวานัง เอตะทะโหสิ. อะยัง โข ภาคะวา สักเกสุ วิหะระติ กะปิละวัตถุสมิง
 มะหาวะเน มะหะตา ภิกขุสังฆะเน สักทิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ
 สัพเพหะวะ อะระหันเตหิ ทะสะหิ จะ โลกะธาตุหิ เทวะตา เยภุยเยนะ
 สันนิปะติตา โหนติ ภาคะวันตัง ทัสสะนายะ ภิกขุสังฆัญจะ ยันนุณะ
 มะยัมปิ เยนะ ภาคะวา เตนุปะสังกะเมยยามะ อุปะสังกะमितวา ภาคะวะโต
 สันติเก ปัจเจกะคาถา ภาเสยยามาติ.

อะถะโข ตา เทวะตา เสยยะถาปี นามะ พะละวา ปุริโส สัมมิญชิตัง
 วา พาหัง ปะสาเรยยะ ปะสาริตัง วา พาหัง สัมมิญชเยยยะ เอวะเมวะ
 สุททาวาเสสุ เทเวสุ อันตะระหิตา ภาคะวะโต ปุระโต ปาตุระหังสุ.
 อะถะโข ตา เทวะตา ภาคะวันตัง อะภิวาเทตวา เอกะมันตัง อัมมัญญังสุ.
 เอกะมันตัง จูิตา โข เอกา เทวะตา ภาคะวะโต สันติเก อิมัง คาถัง อะภาสิ.

มะหาสะมะโย ปะวะนัสสมิง
 เทวะกายา สะมาคะตา
 อาคะตัมหะ อิมัง อัมมะสะมะยัง
 ทักขิตาเยวะ อะปะราชิตะสังฆันติ.

อะถะโข อะปะรา เทวะตา ภาคะวะโต สันติเก อิมัง คาถัง อะภาสิ.

ตัตตระ ภิกขะโว สะมาทะหังสุ
 จิตตัง อัตตะโน อุกุกะมะกังสุ
 สาระถีวะ เนตตานิ คะเหตวา
 อินทริยานิ รักขันติ ปันชิตาติ.

อะถะโข อะปะรา เทวะตา ภาคะวะโต สันติเก อิมัง คาถัง อะภาสิ.

เจตวา ขีลัง เจตวา ปะลีฆัง
 อินทะขีลัง โอหัจจะมะเนชา
 เต จะรันติ สุททา วิมะลา

จักขุมะตา สุทนต์ตา สุสุ นาคาคติ.

อะถะโข อะปะระวา เทวะตา ภาคะวะโต สันติเก อิมัง คากัง อะภาสิ.

เย เกจิ พุทัง ณะระณัง คะตา เส

นะ เต คะมิสสันติ อะปายะภูมิง

ปะหายะ มานุสัง เทหัง

เทวะกายัง ปะริปุเรสสันตีติ.

อะถะโข ภาคะวา ภิกขุ อามันเตสิ เยภุยเยนะ ภิกขะเว ทะสะสุ
 โลกะธาตุสุ เทวะตา สันนิปะติตา โหนติ ตะถาคะตัง ทัสสะนายะ
 ภิกขุสังฆัญจะ เยปิ เต ภิกขะเว อะเหสุง อะตีตะมัทธานัง อะระหันโต สัมมา
 สัมพุทธา เตสัมปิ ภาคะวันตานัง เอตะปะระมาเยวะ เทวะตา สันนิปะติตา
 อะเหสุง. เสยยะถาปิ มัยหัง เอตะระหิ เยปิ เต ภิกขะเว ภาวิสสันติ. อะนาคะ
 ตะมัทธานัง อะระหันโต สัมมาสัมพุทธา, เตสัมปิ ภาคะวันตานัง เอตะปะ
 ระมาเยวะ เทวะตา สันนิปะติตา ภาวิสสันติ. เสยยะถาปิ มัยหัง เอตะระหิ
 อัจจิสสามิ ภิกขะเว เทวะกายานัง นามานิ. กิตตะยิสสามิ ภิกขะเว
 เทวะกายานัง นามานิ เทสิสสามิ ภิกขะเว เทวะกายานัง นามานิ. ตั้งสุณาทะ
 สาธุกัง มะนะสิกะโรถะ ภาสิสสามีติ. เอวัม ภันเตติ โข เต ภิกขุ ภาคะวะโต
 ปัจจัสโสสุง, ภาคะวา เอตะทะโวจะ.

สิโลกะมะนุสกังสามิ

ยัตถะ ภูมมา ตะทัสสิตา

เย สิตา คิริคัพพะรัง

ปะหิตตตะตา สะมาหิตา

ปญฺญ สึหาวะ สัลลีนา

โลมะหังสาภิสัมภุโน

โธทาตะมะนะสา สุทธา

วิปะสันนะมะนาวิลา

ภियโย ปัญจะสะเต ญัตวา

วะเน กापิละวัตถะเว

ตะโต อามันตะยิ สัตถา

สาวะเก สาสะเน ระเต

เทวะกายา อะภิกกันตา

เต วิชานาทะ ภิกขะโว

เต จะ อาตปปะมะกะรุง

สุตวา พุทัสสะ สาสะนัง

เต สัมปาตุระหุ ญานัง
 อัปเปเก สะตะมัททักขุง
 สะตัง เอเก สะหัสสานัง
 อัปเปเก นันตะมัททักขุง
 ตัญจะ สัพพัง อะภิญญาเย
 ตะโต อามันตะยิ สัตถา
 เทวะกายา อะภิกกันตา
 เย โวหัง กิตตะยิสสามิ

 สัตตะสะหัสสาวะ ยักขา
 อิทิมันโต ชุติมันโต
 โมทะมานา อะภิกกามุง

 อะสะหัสสา เหมะวะตา
 อิทิมันโต ชุติมันโต
 โมทะมานา อะภิกกามุง

 สาตาคิรา ติสสะหัสสา
 อิทิมันโต ชุติมันโต
 โมทะมานา อะภิกกามุง

 อิจเจเต โสพะสะสะหัสสา
 อิทิมันโต ชุติมันโต
 โมทะมานา อะภิกกามุง

 เวส สามิตตา ปัญจะสะตา
 อิทิมันโต ชุติมันโต
 โมทะมานา อะภิกกามุง

 กุมภิโร ราชะคะหิโก
 ภียโย นัง สะตะสะหัสสัง

อะมะนุสสานะ ทัสสะนัง
 สะหัสสัง อะถะ สัตตะริง
 อะมะนุสสานะ มัททะสูง
 ทิสสา สัพพา ญญา อะหุง
 วะวัชชิตวานะ จักขุมา
 สาวะเก สาสะเน ะเต
 เต วิชานาถะ ภิกขะโว
 คิราหิ อะนุปฺพพะโส.

 ภุมมา กาปิละวัตถะวา
 วัณณะวันโต ะสะสสิโน
 ภิกขุณัง สะมิติง ะนัง.

 ยักขา นานัตตะวัณณิโน
 วัณณะวันโต ะสะสสิโน
 ภิกขุณัง สะมิติง ะนัง.

 ยักขา นานัตตะวัณณิโน
 วัณณะวันโต ะสะสสิโน
 ภิกขุณัง สะมิติง ะนัง.

 ยักขา นานัตตะวัณณิโน
 วัณณะวันโต ะสะสสิโน
 ภิกขุณัง สะมิติง ะนัง.

 ยักขา นานัตตะวัณณิโน
 วัณณะวันโต ะสะสสิโน
 ภิกขุณัง สะมิติง ะนัง.

 เวปฺปลัสสะ นิเวสะนัง
 ยักขานัง ปะยิริปาสะติ.

กุมภวิโร ราชาคะหิโก

ปฐิมัญจะ ทิสัง ราชา

คัมภัพพานัง อาธิปะติ

ปุตตปิ ตัสสะ พะหะโว

อิทธิมันโต ชุติมันโต

โมทะมานา อะภิกกามุง

ทักขินัญจะ ทิสัง ราชา

กุมภันทานัง อาธิปะติ

ปุตตปิ ตัสสะ พะหะโว

อิทธิมันโต ชุติมันโต

โมทะมานา อะภิกกามุง

ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา

นาคานัง อาธิปะติ

ปุตตปิ ตัสสะ พะหะโว

อิทธิมันโต ชุติมันโต

โมทะมานา อะภิกกามุง

อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา

ยักขานัง อาธิปะติ

ปุตตปิ ตัสสะ พะหะโว

อิทธิมันโต ชุติมันโต

โมทะมานา อะภิกกามุง

ปุริมะทิสัง ฐะตะรัญญู

ปัจฉิเมนะ วิรุปักโข

จัตตาริ เต มหาราชา

ทัททลละมานา อัมมัญจิสู

โสปาคะ ฐะมิติง วะนัง.

ฐะตะรัญญู ปะสาสะติ

มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

อินทะนามา มะหัพพะลา

วัณณะวันโต ยะสัสสิโน

ภิกขุณัง ฐะมิติง วะนัง.

วิรุฬโห ตัปปะสาสะติ

มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

อินทะนามา มะหัพพะลา

วัณณะมันโต ยะสัสสิโน

ภิกขุณัง ฐะมิติง วะนัง.

วิรุปักโข ปะสาสะติ

มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

อินทะนามา มะหัพพะลา

วัณณะวันโต ยะสัสสิโน

ภิกขุณัง ฐะมิติง วะนัง.

กุเวโร ตัปปะสาสะติ

มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

อินทะนามา มะหัพพะลา

วัณณะวันโต ยะสัสสิโน

ภิกขุณัง ฐะมิติง วะนัง.

ทักขิเณนะ วิรุฬโห

กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง.

สะมันตา จะตุโร ทิสา

วะเน กาปีละวัตถะเว.

เตสัง มายาวิโน ทาสา
 มายา กุญฺเณนุ เวญฺเณนุ
 จันทะโน กามะเสฏฺฐิสุ จะ
 ปะนาโท โอบะมัญญุญฺจะ
 จิตตะเสโน จะ คันถัพโพ
 อาคฺคฺ ปัญจะสิโข เจวะ
 เอเต จัญญุญฺจะรา ชาโน
 โมทะมานา อะภิกกามุง

อาคฺคฺ วัญจะนิกา สะฐฺธา
 วิญฺญุ จะ วิญฺญุโต สะหะ
 กิณนุฆันนุ นิฆันนุ จะ
 เทวะสุโต จะ มาตะลิ.
 นะโพราชา ชะโนสะโภ
 ติมพะรุ สุริยะวัจจะสา
 คันถัพพา สะหะ ราชุกิ
 ภิกขุณฺง สะมิติง ะนัง.

อะถาคฺคฺ นากะสา นาคา
 กัมพะลัสสะตะรา อาคฺคฺ
 ยะมุนา ฐะตะวัฏฐฺธา จะ
 เอราวัณโน มะหานาโค

เวสาลา สะหะตัจจะกา
 ปายาคา สะหะ ญาติภิ.
 อาคฺคฺ นาคา ยะลัสสิโน
 โสปาคา สะมิติง ะนัง.

เย นาคะราเช สะหะสา ะหะรันติ

ทิพพา ทิชาปักขิ วิสุทตะจักขุ
 เวหายะสา เต ะนะมะชณะปัตตา
 จิตะรา สุปฺปณฺณา อิติ เตสะนามัง
 อะภะยันตะทา นาคะราชานะมาสิ
 สุปฺปณฺณะโต เขมะมะกาสิ พุทฺโธ
 สันหาหิ วาจาหิ อุปะวะหะยันตา
 นาคา สุปฺปณฺณา สะระณะมะกังสุ พุทฺธัง.

ชิตา ะชิระหัตถะณะ
 ภาตะโร วาสะวัสเสเต
 กาละกัญชา มะหาภิสมา
 เวปะจิตติ สุจิตติ จะ
 สะตัญจะ พะลิตฺตตานัง

สะมุททัง อะสุรา สิตา
 อิทถิมันโต ยะลัสสิโน
 อะสุรา ทานะเวฆะสา
 ปะหาราโท นะมุจี สะหะ
 สัพเพ เภโรจะนามะกา

สันนัยหิตวา พะลิง เสนิ่ง
สะมะโยะทานิ ภัททันเต

อาโป จะ เทวา ประสูวี จะ
วะรุณา วารุณา เทวา
เมตตากะรุณากายิกา
ทะเสเต ทะสะธา กายา
อิทธิมันโต ชุติมันโต
โมทะมานา อะภิกกามุง

เวณชฺฐ จะ เทวา สะหะลี จะ
จันท์สสุปะนิสา เทวา
สุริยัสสุปะนิสา เทวา
นักขัตตานิ ปุรักขิตวา
วะสุนัง วาสะโว เสฏฐิ
ทะเสเต ทะสะธา กายา
อิทธิมันโต ชุติมันโต
โมทะมานา อะภิกกามุง

อะถาคฺฐ สะหะภู เทวา
อะริฏฐุสะกา จะ โรชา จะ
วะรุณา สะหะธัมมา จะ
สุเลยยะรุจิรา อาคฺฐ
ทะเสเต ทะสะธา กายา
อิทธิมันโต ชุติมันโต
โมทะมานา อะภิกกามุง

สะมานา มะหาสะมานา
ชิตทาปะทุสิกา อาคฺฐ

ราหุภัททะมุปาคะมุง
ภิกขุณัง สะมิติง วะนัง.

เตโช วาโย ตะทาคะมุง
โสโม จะ ยะสะสะ สา สะหะ
อาคฺฐ เทวา ยะสัสสิโน
สัพเพ นานัตตะวัณณิโน
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
ภิกขุณัง สะมิติง วะนัง.

อะสะมา จะ ทุเว ยะมา
จันทะมาคฺฐ ปุรักขิตา
สุริยะมาคฺฐ ปุรักขิตา
อาคฺฐ มันทะพะลาหะกา
สั๊กโก ปาคะ ปุรินทะโท
สัพเพ นานัตตะวัณณิโน
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
ภิกขุณัง สะมิติง วะนัง.

ชะละมัคคิสิขาริวะ
อุมมา ปุปะณะนิภาสิโน
อัจจุตา จะ อะเนชะกา
อาคฺฐ วาสะวะเนสิโน
สัพเพ นานัตตะวัณณิโน
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
ภิกขุณัง สะมิติง วะนัง.

มานุสา มานุสุตตะมา
อาคฺฐ มะโนปะทุสิกา

อะถาคู หะระโย เทวา
 ปาธะคาคา มะหาปาธะคาคา
 ทะเสเต ทะสะธา กายา
 อิทิมันโต ชุติมันโต
 โม่ทะมานา อะภิกกามุง

สุกกา กะธุมหา อะธูณา
 โอิทาตะคัยหา ปาโม่กขา
 สะทามัตตา หาระคะชา
 ณะนะยัง อาคา ปะชุนโน
 ทะเสเต ทะสะธา กายา
 อิทิมันโต ชุติมันโต
 โม่ทะมานา อะภิกกามุง
 เขมิยา ตุสิตา ยามา
 ลัมพิตะกา ลามะเสฐฐา
 นิมมานะระติโน อาคู
 ทะเสเต ทะสะธา กายา
 อิทิมันโต ชุติมันโต
 โม่ทะมานา อะภิกกามุง

สัฎฐะเต เทวะนิกายา
 นามันวะเยนะ อาคัณฐุง
 ปะวุตตะชาติมกขีลัง
 ทักเข โม่ฆะตะรัง นาคัง
 สุพรัหมา ปะระมัตโต จะ
 สันนังกุมาริ ติสโส จะ

เย จะ โลหิตะวาสิโน
 อาคู เทวา ยะสัสสิโน
 สัฟเพ นานัตตะวัณณิโน
 วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
 ภิกขุณัง สะมิติง วะนัง.

อาคู เวฆะนะสา สะหะ
 อาคู เทวา วิจักขะณา
 มิสสะกา จะ ยะสัสสิโน
 โย ทิสา อะภิวัสสะติ
 สัฟเพ นานัตตะวัณณิโน
 วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
 ภิกขุณัง สะมิติง วะนัง.
 กัฎฐะกา จะ ยะสัสสิโน
 โชตินามา จะ อาสะวา
 อะถาคู ปะระนิมมิตา
 สัฟเพ นานัตตะวัณณิโน
 วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
 ภิกขุณัง สะมิติง วะนัง.

สัฟเพ นานัตตะวัณณิโน
 เยจัญญะ สะทิสา สะหะ
 โอิฆะติณณะมะนาสะวัง
 จันทังวะ อะสิตาติตัง
 ปุตตะ อิทิมะโต สะหะ
 โสปาคะ สะมิติง วะนัง.

<p>สหัสสพะรหะมะลคกานัง อูปะปันโน ชุติมันโต ทะเสตถะ อีสสะระ อาคู เตสัญจะ มัชฌะโต อาคา เต จะ สัฟเพ อะภิกกันเต มาระเสนา อะภิกกามิ เอถะ คัณหะถะ พันธะถะ สะมันตา ปะริวาระถะ อิติ ตัตถะ มะหาเสโน ปาณินา ตะละมาหัจจะ ยะถา ปาวุสสะโก เมโฆ ตะทา โส ปัจจุทาวัตติ ตัญจะ สัฟพัง อะภิญญาเย ตะโต อามันตะยิ สัตถา มาระเสนา อะภิกกันตา เต จะ อาตัปปะมะกะรุง วีตะราเคหิ ปักกามุง สัฟเพ วิชิตะสังคามา โมทันติ สะหะ ภูเตหิ</p>	<p>มะหาพรัหมาภิติญฐะติ ภิสมากาโย ยะสัสนิ โส. ปัจเจกะวะสะวัตติโน ทาริโต ปะริวาริโต. สินเท เทเว สะพรัหะเมเก ปัสสะ กัณหัสสะ มันทิยัง ราเคนะ พันธะมัตถุ โว มา โว มุญจิตถะ โภจิ นัง. กัณหะเสนัง อะเปสะยิ สะรัง กัตวานะ เภระวัง. ถะนะยันโต สะวิชชุกุ สังกุทโธ อะสะยังวะเส. ะวัคชิตวานะ จักขุมา. สาวะเก สาสะเน ระเต เต วิชานาถะ ภิกขะโว. สุตวา พุทธรัสสะ สาสะนัง เนสัง โลมัมปิ อิญชะยุง. ะยาตีตา ยะสัสนิโน สาวะกา เต ชะเนสุตาติ.</p> <p>มะหาสะมะยะสุตตัง นิญฐิตัง.</p>
---	---

¹จาก *บทสวดมนต์มหาสมัยสูตร*, โดย พระปัญญาพุทธวิเทศ(ดร.พระมหาเหล่า ปัญญาสิริ), หน้า ๑๑-๑๘, โรงพิมพ์บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ไร่พระบุรีที่พิมพ์.

เนื้อหาสาระโดยย่อ ตำนานมหาสมัยสูตร*

มหาสมัยสูตรปรากฏความในพระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค ภายหลังจากการบรรลุอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณของพระบรมศาสดา พระองค์ได้เสด็จจาริกไปในสถานที่ต่างๆ เพื่ออนุเคราะห์ชาวโลก และเมื่อทรงทราบว่าพระเจ้าสุทโธทนะ พระพุทธบิดาประชวรหนัก จึงเสด็จกลับสู่กรุงกบิลพัสดุ์อีกครั้งเพื่อเยี่ยมอาการ พระพุทธบิดา พร้อมด้วยพระสงฆ์สาวกเป็นจำนวนมาก ทรงถวายพยาบาลพระพุทธบิดาตามพุทธวิสัย และโปรดให้พระพุทธบิดาได้บรรลุพระอรหันต์พร้อมปฎิสัมภिताทั้งหลาย ในกาลต่อมาพระพุทธบิดาก็ปรินิพพานบนพระแท่นบรรทมภายใต้เศวตฉัตรนั้นเอง ภายหลังจากถวายพระเพลิงพระศพพระพุทธบิดา พระพุทธองค์ตรัสว่า

“บุคคลใดมีจิตปรารถนาพระโพธิญาณ จงอุตสาหะภิบาลบำรุงบิดามารดา
ประพฤติกุศลสุจริตธรรม จักสมปรารถนาทุกประการ”

รุ่งขึ้นอีกวัน ขณะที่พระองค์ประทับอยู่ที่นิโครธาราม กรุงกบิลพัสดุ์ เหล่าพระญาติข้างฝ่ายศากยะและโกถิยะที่ตั้งหลักแหล่งอยู่สองฝั่งแม่น้ำโรหิณีได้วิวาทกันเรื่องแย่งน้ำทำนา กษัตริย์ทั้งสองจึงยกกองทัพออกไปจะทำสงครามกัน เพราะไม่สามารถตกลงกันได้ พระพุทธองค์ทรงทราบเหตุการณ์นั้นด้วยพระญาณ ทรงถือบาตรและจีวรด้วยพระองค์เอง ไม่ทรงแจ้งให้ใครๆ ทราบ เสด็จพุทธดำเนินแต่เพียงพระองค์เดียวไปประทับนั่งขัดบัลลังก์ระหว่างกองทัพกษัตริย์ทั้งสองนคร

ครั้นกองทัพชาวเมืองกบิลพัสดุ์และชาวเมืองโกถิยะเห็นพระองค์เท่านั้น ต่างก็คิดว่าพระศาสดาผู้เป็นพระญาติผู้ประเสริฐของพวกเราเสด็จมา จึงทิ้งอาวุธเข้าไปเฝ้าพระพุทธองค์ ทั้งที่พระองค์ทรงทราบสถานการณ์ขณะนั้นดีแต่ก็ตรัสถามเรื่องราวที่เกิดขึ้น แล้วตรัสสอนว่า มหาบพิตร พวกพระองค์อาศัยน้ำที่มีค่าน้อยแล้วทำให้กษัตริย์ซึ่งหาค่ามิได้ให้ฉิบหายทำไมกัน

ครั้งนี้แล้ว พระพุทธองค์ได้ตรัส ผันทนชาดก ทุททภูายชาดก และลฎุกิกชาดก เพื่อระงับการวิวาทของพระญาติทั้งสองฝ่าย และตรัสรุกขธรรมชาดกและวิฎฐชาดก เพื่อให้เกิดความสามัคคีพร้อมเพรียงกันว่า หมู่ญาติยิ่งมากยิ่งดี ต้นไม้ที่เกิดในป่า แม้จะโตเป็นเจ้าป่า ถ้าตั้งอยู่โดดเดี่ยวย่อมถูกแรงลมพัดโค่นลงได้ และว่านกทั้งหลายมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน ย่อมพาดำช่ายไปได้ และในที่สุดก็ตรัสอรรถ ทัทนทสูตร

กษัตริย์เหล่านั้นได้สดับพระธรรมเทศนาแล้วเกิดความสังเวช พากันตั้งอาวุธ กล่าวว่ หากพระบรมศาสดาไม่เสด็จมา พวกเราก็จะฆ่าฟันซึ่งกันและกันเลือดไหลนองเป็นสายน้ำ ไม่มีโอกาสได้กลับบ้านเห็นหน้าลูกเมียญาติพี่น้อง กษัตริย์ทั้งสองพระนครจึงถวายพระราชกุมาร ๕๐๐ องค์ คือฝ่ายละ ๒๕๐ องค์ ให้บรรพชาอุปสมบทกับพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยเอหิภิกขุอุปสัมปทา

อรรถกถามหาสมัยสูตรเล่าถึงเหตุการณ์ที่ภิกษุราชกุมารเหล่านั้นบรรลุนิพพานไว้ว่า เมื่อพระพุทธองค์นำภิกษุราชกุมารเหล่านั้นมาสู่ป่ามหาวัน ประทับนั่งบนพุทธอาสน์ที่ภิกษุปูถวาย ในโอกาสที่สังัด ตรัสบอกกัมมัฏฐานแก่ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุเหล่านั้นรับกัมมัฏฐานแล้วต่างแยกย้ายกันไปเจริญวิปัสสนาตามเงื่อมผาและโคนไม้ในโอกาสที่เงียบสงัด และก็ทยอยบรรลุนิพพานแล้ว ก็ลุกขึ้นจากที่นั่งเข้าไปเฝ้าพระพุทธเจ้าจนครบทั้ง ๕๐๐ รูป

อรรถกถาได้อธิบายความคิดของพระที่ได้บรรลุนิพพานไว้ว่า พระผู้บรรลุนิพพานเหล่านั้นก็เลสาสวะทั้งหลายแล้วย่อมมีความคิดอยู่ ๒ อย่าง คือ

๑. มีความคิดว่าคนทุกคนตลอดจนเทวดาทั้งหลาย ก็สามารถที่จะบรรลุนิพพานตามที่เราบรรลุได้เช่นเดียวกัน

๒. พระที่บรรลุนิพพานไม่ประสงค์จะบอกคุณธรรมที่ตนได้บรรลุแก่ผู้อื่น เหมือนคนที่ฝังขุมทรัพย์ไว้ไม่ต้องการให้ใครรู้ที่ฝังขุมทรัพย์ของตน

เมื่อเทวดาทั้งหลายทราบว่พระบรมศาสดาประทับอยู่ที่ป่ามหาวันใกล้กรุงกบิลพัสดุ์พร้อมด้วยภิกษุ ๕๐๐ รูปล้วนเป็นพระอรหันต์บวชจากราชตระกูลต่างก็กล่าวว่ นี่เป็นสมัยแห่งการประชุมใหญ่ในป่ามหาวัน พวกเราจักไปชมความงดงามของพระพุทธเจ้าและพระสงฆ์สาวกผู้หมดจด ต่างก็แต่งคาถากล่าวสรรเสริญพระพุทธเจ้าและเหล่าสาวก เทวดาที่มาประชุมกันในวันนั้นมีจำนวน

มากมาย ฤกษ์บางรูปก็เห็นเทวดาร้อยหนึ่ง บางรูปก็เห็นพันหนึ่ง บางรูปก็เห็นหมื่นหนึ่ง บางรูปก็เห็นแสนหนึ่ง บางรูปก็เห็นไม่มีที่สิ้นสุด แตกต่างกันไปตามกำลังญาณของแต่ละองค์

ในยุคของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์จะมีการประชุมเทวดาจำนวนมากเช่นนี้ก็เพียงครั้งเดียว พระพุทธองค์ได้ตรัสกับฤกษ์ทั้งหลายว่า เทวดาในแสนจักรวาลมาประชุมกันเพื่อชมตถาคตและหมู่ฤกษ์สงฆ์ เทวดาประมาณเท่านั้นแหละได้เคยประชุมกันเพื่อชมพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าในอดีตกาลมาแล้ว และพวกเทวดาประมาณเท่านั้นแหละจักประชุมกันเพื่อชมพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าในอนาคตกาล แล้วพระองค์ก็ทรงแนะนำเทวดาแต่ละจำพวกให้ฤกษ์ทั้งหลายฟังตามลำดับตั้งแต่ภุมมเทวดาไปจนถึงพรหมโลก

ขณะที่เทวดาจากหมื่นจักรวาลมาประชุมกันจนครบนั้น ท้องฟ้าโปร่งใสไม่มีเมฆหมอกก็กลับเกิดเมฆฝนคำรณคำรามก็ก้องฟ้าแลบแปล็บพราย พระพุทธองค์ทรงพิจารณาทราบว่ามีมารก็ได้มาด้วย จึงทรงแนะนำให้ฤกษ์รู้จักพญามารเอาไว้ พญามารกำลังสั่งบังคับเสนามารให้ผูกเหล่าเทวดาไว้ในอำนาจแห่งกามราคะ แต่พระพุทธองค์ทรงอธิษฐานไม่ให้เหล่าเทวดาเห็น พญามารไม่ได้ตั้งใจจึงทำให้เกิดฟ้าร้องก็ก้องกัมปนาทไปทั่ว

โดยปกติในที่จะไม่มีการบรรลุมรรคผล พระพุทธองค์จะไม่ทรงห้ามมารแสดงสิ่งอันน่ากลัวของมาร แต่ในที่จะมีการบรรลุมรรคผล พระองค์จะทรงอธิษฐานไม่ให้ใครรู้เห็นสิ่งที่พญามารกำลังทำ เนื่องจากการประชุมใหญ่ของเทวดาครั้งนั้น จะมีเทพบรรลุมรรคผลเป็นจำนวนมาก พระพุทธองค์จึงทรงอธิษฐานไม่ให้พวกเทวดารับรู้สิ่งอันน่ากลัวของหมู่มารนั้น พญามารนั้นจึงกลับไปด้วยความเดือดดาลฯ

^๑จาก บทสวดมนต์มหาสมยสูตร, โดย พระปัญญาพุทธวิเทศ(ดร.พระมหาเหล่า ปัญญาสิริ), หน้า ๙-๑๐, โรงพิมพ์บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ไม่ระบุปีที่พิมพ์.

คณะสงฆ์ ณ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิดนำสวดมนต์ประจำวัน(ภาคบ่าย)

บทสวดมนต์ อาการวัตตาสูตร*

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภาวะคะวา ราชะคะเห วิหะระติ
 คิขณะญญ ปัพพะเต เตนะ โข ปะนะ สะมะเยนะ สัพพะสัตตตานัง
 พุทธะคุณ ธัมมะคุณ สังฆะคุณ อายัสมา อานันโท อะนุรุทโธ
 สารีปุตโต โมคคัลลานो มะหิทธิโก มะหานุกาเวนะ สัตตตานัง เอตะทะโวจะฯ.

- อิติปิ โส ภาวะคะวา อะสุภะรัภภา สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา ยะมะโลกา สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา ปะฐะวีธาตุ สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา อาโปธาตุ สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา เตโชธาตุ สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา วาโยธาตุ สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา อากาสะธาตุ สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา วิญญาณะธาตุ สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา โลกะธาตุ สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา จักกะวาพะธาตุ สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา จาตุมหาราชิกา เทวา สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา ตาวะ ดิงสา เทวา สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา ยามา เทวา สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
- อิติปิ โส ภาวะคะวา ตุสิตา เทวา สะมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา นิมมานะระตี เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ประระนิมิตะวะสะวัตตี เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา พรหมะปะริสัชชา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา พรหมะปะโรหิตา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา มหาพรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ประริตตาทา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อัปปะมาณาทา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อาภัสสะรา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ประริตตะสุภา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อัปปะมาณะสุภา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สุภะกิณหะกา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อะสัณฺณิสัตตา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา เวหฺปพะลา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อะวิหา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อะตฺปปา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สุทฺสสา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สุทฺสสี พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อะกะนิฏฺฐะกา พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อากาสาณฺญายะตะนะ พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะ
ระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา วิญฺญานฺญายะตะนะ พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะ
ระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อากิญฺจัญญายะตะนะ พรหมมา เทวา สัมมาวิชชาจะ
ระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา เนวะสัณญานา สัณญายะตะนะ พรัหมา เทวา สัมมาวิชชา
จะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา โสตาปัตติมคโค สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา โสตาปัตติพะโล สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา สะกิทาคามิมคโค สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา สะกิทาคามิพะโล สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา อะนาคามิมคโค สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา อะนาคามิพะโล สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัตตะมคโค สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัตตะพะโล สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา นิพพานัง ประมะมัง สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา นะโม เม สัพพะพุทธานัง สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา นะโม โพธิมุตตะมัง สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา ตัณห์กะโร นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา เมธังกะโร นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา สะระณังกะโร นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา ทีปังกะโร นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา โกญท์ญโญ นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา มังคะโล นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา สุขะโน นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา เวะระโต นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา โสภิตो นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา อะโนมะทัสสี นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา ปะทุโม นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา นาระโท นามะ ภาคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะทุมุตตะโร นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา สุขเมโธ นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา สุขชาติ นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ปิยะทัสสี นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา อัถตะทัสสี นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ธัมมะทัสสี นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา สิทธัตโธ นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ติสโส นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา ปุสโส นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา วิปัสสี นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา สีขี นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา เวสสะภู นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา กะกุสันโธ นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา โกนาคะมะโน นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา กัสสะโป นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน
 อิติปิ โส ภะคะวา โคตะโม นามะ ภะคะวา สมาริปัญญาคุณะสัมปันโน

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโธ อัฟพุคคะโต อิติ
 ปิโส ภะคะวา อะระหังสัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะ
 วิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ
 โส อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง สัสสะมะณะพรัหมะณิง
 ปะชัง สะเทวะ มะนุสสัง สะยัง อภิญญา สัจจิกัตวา ปะเวเทสี โส ภะคะวา
 จักขุภูโต ญาณะภูโต ธัมมะภูโต ตัสสะทา ปะวัตตา อัสสะ ชะเนนตา อะมะ
 ตัสสะ ทาตา ธัมมะสามี ธัมมะราชา ธัมมังเทเสสิ อาทิกัลยาณัง มัช
 เณกัลยาณัง ปะริโยสานะกัลยาณัง สาทถัง สะ พยัญชนะนัง เกวะละปะริปุณ
 ณัง ปะริสุทถัง พรัหมะจะริยังปะกาเสสิ สาธุ โขปะนะ ตะถารูปาฯ.

อิติปิ โส ภาวะวา อระหัง

อิติปิ โส ภาวะวา สัมมาสัมพุทโธ

อิติปิ โส ภาวะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา สุคะโต

อิติปิ โส ภาวะวา โลกะวิทู

อิติปิ โส ภาวะวา อะนุตตะโร ปุริสะธัมมะสาระถิ

อิติปิ โส ภาวะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง

อิติปิ โส ภาวะวา พุทโธ

อิติปิ โส ภาวะวา ภาวะวาติ

พุทธะคุณะวัคโค ประสูเมาะ

อิติปิ โส ภาวะวา อะภินิหาระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา อูฬารัชฌาสะยะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา ปะณิธานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา มหากรุณา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา ญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา ปะโยคะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา ยุตติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา ชุตติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา คัพพะโอกันติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาวะวา คัพพะสิฐิตติ ปาระมิสัมปันโน

อะภินิหาระวัคโค ทุตติโย

อิติปิ โส ภาคะวา คัพพะภูฏฐานะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา คัพพะมะละวิระหิตะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อุตตะมะชาติ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา คติ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อภิรูปะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สุวัณณะะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา มหาสิริ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อารโหะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปณิตะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปริณามะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สุนิฏฐะ ปาละมิสัมปันโน
คัพพะภูฏฐานะวัคโค ตะติโยฯ

อิติปิ โส ภาคะวา อะภิสัมโพธิ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สีละขันธะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สมาริขันธะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปัญญาขันธะ ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ทะวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณะ ปาละมิสัมปันโน
อะภิสัมโพธิวัคโค จะตฺตโกฯ

อิติปิ โส ภาคะวา มหาปัญญา ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปุถุปัญญา ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา หาสะปัญญา ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ชะวะนะปัญญา ปาละมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ติกขะปัญญา ปาละมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา นิพเพทธิกะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ปัญจะจักขุ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อัญญาระสะพุทเธกะระ ปาระมิสัมปันโน
 มหาปัญญาวัคโค ปัญจะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา ทานะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สีละ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา เนกขัมมะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ปัญญา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา วิริยะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ชันติ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สัจจะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อะธิฐฐานะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา เมตตา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อุกุเปกขา ปาระมิสัมปันโน
 ปาระมิวัคโค ฉัญโญฯ

อิติปิ โส ภาคะวา ทะสะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ทะสะอุปะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ทะสะปะระมัตถะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สะมะติงสะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ตัง ตัง ฌานะฌานังคะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อะภิญญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สะติ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สะมาธิ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา วิมุตติ ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา วิมุตติญาณะทัสสะณะ ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา วิมุตติญาณะ ปาละมิสัมปັນโน
 ทะสะปาละมิวัคโค สัตตะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา วิชชาจะระณะวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา วิชชาจะระณะวิปัสสะนาญาณะวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา มะโนมะยิทิวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา อิทิวิธวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา ทิพพะโสติวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปะระจิตตะปริญญาณะวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปุพเพนิวาसानุสสะติวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา ทิพพะจักขุวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา อาสะวัคคะยะญาณะวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา จะระณะวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา วิชชาจะระณะธัมมะวิชชา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา อะนุप्พพะวิหาระ ปาละมิสัมปັນโน
 วิชชาวัคโค อัญญะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา ปะริญญา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปะหานะ ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา สัจฉิกิริยา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา ภาวะนา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปะริญญา ปะหานะ สัจฉิกิริยา ภาวะนา ปาละมิสัมปັນโน
อิติปิ โส ภาคะวา จะตุธัมมะสัจจะ ปาละมิสัมปັນโน

อิติปิ โส ภาคะวา ปฏิสัมภิตาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 ปรินญญาวัคโค นะวะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา โพิธิปักขิยะธัมมะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สติปัฏฐานะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สัมมัปปะธานะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อิทธิปาทะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อินทริยะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา พะละปัญญา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา โพิชฌังคะธัมมะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อัญญัสสังคิกะมัคคะธัมมะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา มะหาปุริสะสังคิกิริยา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อะนะวะระณะวิโมกขะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัตตะพะละวิมุตติ ปาระมิสัมปันโน
 โพิธิปักขิยะวัคโค ทะสะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา ทะสะพะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สุานาสุานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา กัมมะวิปากะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สัพพัตตะคามินีปะฏิปะทาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา นานาธาตุญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สัตต่านัง นานาธิมุตติกะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อินทริยะปะโรปะริยัตติญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา นิโรธะภูฏฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ฌานาทีสังกิเลสาทิญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา จตุปะปาตะญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา อาสะวักขะยะญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
ทะสะพะละญฺญาณะวัคโค เอกาทะสะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา โภภิสสะหฺสสาณังปฺภิสสะหฺสสาณังหัตถีนัง พะละธะระ
ปาละมิสฺมปฺนโน

อิติปิ โส ภาคะวา ปุริสสะโกภิสสะหฺสสะหฺสสาณัง พะละธะระ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปญฺจะจักขุญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา ยะมะกะญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา สีละคุณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา อัญฺฐะสะมาปัตติคุณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปญฺญาคุณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
กายะพะละวัคโค ทะวาทะสะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา ฅามะพะละ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา ฅามะพะละญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา พะละ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา พะละญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปุริสสะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปุริสสะญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา อะตุละยะญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา อุสสาหะ ปาละมิสฺมปฺนโน
อิติปิ โส ภาคะวา คะเวสิญฺญาณะ ปาละมิสฺมปฺนโน
ฅามะพะละวัคโค เตระสะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา จะริยา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา จะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา โลกัตถะจะริยา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา โลกัตถะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ญาตัตถะจะริยา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ญาตัตถะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา พุทธะจะริยา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา พุทธะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ทิวิธะจะริยา ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ปาระมิ อูปะปาระมิ ประระมัตถะ ปาระมิสัมปันโน
 จะริยาวัคโค จะตตทะสะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ อะนิจจะลักขณะะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ ทุกจะลักขณะะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ อะนัตตะลักขณะะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อายะตะเนสุติลักขณะะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา อัญญุสสาระสะธาตุสุติลักขณะะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา วิปะริณามะลักขณะะ ปาระมิสัมปันโน
 ลักขณะะวัคโค ปันณะระสะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา คะตัญญุสวานะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา คะตัญญุสวานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา วุสิตะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา วุสิตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
 อิติปิ โส ภาคะวา สิกขา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภาคะวา สิกขาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สังวะระ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สังวะระญาณะ ปาระมิสัมปันโน
คะตัญญูฐานะวัคโค โสพะสะโมฯ

อิติปิ โส ภาคะวา พุทธะปะเวณิ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา พุทธะปะเวณิญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา จะตุพรัหมะวิหาระ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา จะตุพรัหมะวิหาระญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อะนาวะระณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา อะนาวะระณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปะริยันตะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา ปะริยันตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สัพพะญญุตะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา สัพพะญญุตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา จะตุวีสะติโกฏิสะตะวะชิระ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภาคะวา จะตุวีสะติโกฏิสะตะวะชิระญาณะ ปาระมิสัมปันโน
พุทธะปะเวณิวัคโค สัตตะระสะโมฯ.

*จากเอกสารเข้าเล่ม บทเจริญพระพุทธรูปพระอากาการวัตตาสูตฺร สวดภาวนาพุทธธรรมเขามัคคุนาราม(หอ
ชมวิวเขาขาด),๒๕๔๘.

อานิสงส์แห่งอาการวัตตาสูตกร*

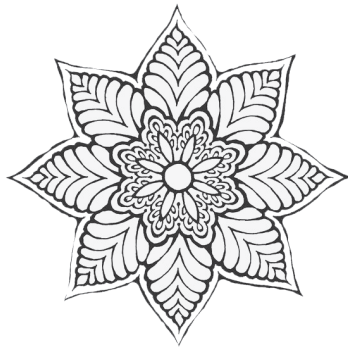
ในสมัยหนึ่งสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประทับอยู่ ณ เขาคิชฌกูฏบรรพตคีรี ใกล้ราชธานีราชคฤห์มหานคร ในสมัยครั้งนั้น พระสารีบุตรพุทธสาวกเข้าไปสู่ที่เฝ้า ถวายอภิวาทโดยเคารพแล้วนั่งในที่ควรส่วนข้างหนึ่ง เสด็จแลดูสหธรรมิกสัตว์ทั้งหลายก็เกิดปริวิตกในใจคิดถึงกาลต่อไปภายหน้าว่า “อิมะ โข สตตะตา ฉินฺนมุลา อติตสิกขา” สัตว์ทั้งหลายเหล่านี้ที่หนาไปด้วยกิเลสมีวิชาหุ้มห่อไว้ มีสันดานอันรกชฎด้วยอกุศล คือ โลภะ โทสะ โมหะ ชื่อว่ากุศลมูลขาดแล้ว มีสิกขาอันละเอียดแล้ว เทียบที่จะไปสู่อบายทั้ง ๔ คือ นรก เปรตวิสัย อสุรกายและสัตว์ดิรัจฉาน เมื่อสัตว์หนาไปด้วยอกุศล จะนำตนให้ไปหม้อยู่ในอบายภูมิตลอดกาลยืดยาวนาน ธรรมเครื่องกระทำให้เป็นพระพุทธเจ้า คือบารมี ๓๐ ทศ มีอยู่ จะห้ามกันเสียได้ซึ่งจตุรบาบทุกข์ทั้งหมด และธรรมที่พระองค์ตรัสไว้ในพระสูตรพระวินัยพระปรมาตถ์ล้วนเป็นธรรมที่จะนำให้สัตว์พ้นจากสังสารทุกข์ทั้งนั้น

เมื่อปริวิตกเช่นนี้เกิดมีแก่พระธรรมเสนาบดีพระสารีบุตรแล้ว ด้วยความเมตตา กรุณาแก่ประชาชนทั้งหลายที่เกิดมา ในที่สุดทำภายหลังจะได้ปฏิบัติเป็นเครื่องป้องกันในอบาย พระพุทธสาวกจึงยกอัญชลีกรถวายอภิวาทพระบรมโลกนาถเจ้าแล้ว ทูลถามว่า ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ “เย เกจิ ทุปฺปญฺญา ปถคคฺลา” บุคคลทั้งหลายเหล่านี้ใดเหล่าหนึ่ง มีปัญญายังหนาด้วยโมหะหาญจักพุทธกรณธรรม คือบารมีแห่งพระพุทธเจ้านั้นไม่ เพราะเป็นคนอันธพาล กระทำซึ่งกรรมอันเป็นบาปทั้งปวง ด้วยอำนาจราคะ โทสะ โมหะ เข้าครอบงำกระทำกรรมตั้งแต่เบาคือลหุกรรมจนกระทั่งกรรมหนักคือครุกรรม โดยไม่มีความกระดากอาย เบื้องหน้าแต่แตกกายทำลายขันธจากชีวิตินทรีย์ แล้วจะไปเกิดในอเวจีนิรยาบาย ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ประเสริฐธรรมอันสุขุมคัมภีรภาพ สามารถปราบปรามห้ามเสียซึ่งสัตว์ทั้งหลายมิให้ตกไปสู่นรกใหญ่จะมีอยู่หรือพระพุทธเจ้าข้า

ในลำดับนั้น สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงอากาการวัตตาสูตฺร กำหนดด้วยวรรค ๕ วรรค มีนวราทิกุณวรรค เป็นต้น จนถึงปารมีทัตตะวรรคเป็นคำรบ ๕ คาถาอากาการวัตตาสูตฺรนี้มีอำนาจยิ่งกว่าสูตรอื่น ๆ ในการป้องกันภัยอันตรายแก่ผู้มาตามระลึกอยู่เนื่องนิตย์ บาปกรรมทั้งปวงจะไม่ได้ช้องหยั่งลงสู่สันดานได้ด้วยอำนาจอากาการวัตตาสูตฺรนี้ และบุคคลผู้ใดได้ฟังก็ดี ได้เขียนเองก็ดี หรือได้จ้างท่านผู้อื่นเขียนให้ก็ดี ได้ท่องทรงจำไว้ก็ดี ได้กล่าวสอนผู้อื่นก็ดี ได้สักการบูชาเคารพนับถือก็ดี ได้สวดมนต์ภาวนาอยู่เนื่องๆ ก็จะได้พ้นจากภัย ๓๐ ประการ คือ ภัยอันเกิดแต่ภูพิช ฝูงขป้า ฝูงขบ้าน โคบ้านและโคป่า กระบือบ้านและกระบือเถื่อน พยัคฆะ หมู เสือ สิงห์ และภัยอันเกิดแต่คชสารอัสดรพาชี จตุรงคชาติของพระราชา ผู้เป็นจอมของนรชน ภัยอันเกิดแต่น้ำและเพลิง เกิดแต่มนุษย์และอมมนุษย์ภูตผีปีศาจ เกิดแต่อาชญาของแผ่นดิน เกิดแต่ยักษ์กุมภภัณฑ์และคนธรรพ์อารักษ์เทวดา เกิดแต่मार ๕ ประการที่ผลาญให้วิการต่างๆ เกิดแต่วิชาธรผู้ทรงคุณวิทยากร และภัยที่จะเกิดแต่เมหศวรรเทวราชผู้เป็นใหญ่ในเทวโลก รวมเป็นภัย ๓๐ ประการอันตรายานพินาศไปทั้งโรคภัยที่เสียดแทงอวัยวะน้อยใหญ่ก็จะวินาศเสื่อมคลายหายไปด้วยอำนาจเคารพนับถือในพระอากาการวัตตาสูตฺรนี้แล

ดูกรสารีบุตร บุคคลผู้หนึ่งเมื่อยังท่องเที่ยวอยู่ในสังสารวัฏ จะเป็นผู้มีปัญญาละเอียดสุขุม มีชนมายุยืนยงคงทนนานจนเท่าถึงอายุไขยเป็นกำหนดจึงตาย จะตายด้วยอุบัติวันตราย นั้นหาไม่ได้ ครั้นเมื่อสิ้นชีพแล้วจะได้ไปอุบัติขึ้นบนสวรรค์ ร่างกายก็จะมีฉวีวรรณอันส่องใสดุจทองคำธรรมชาติ จักขุประสาทก็จะรุ่งเรืองงามมองดูได้ไกลมิได้วิปริต จะได้เป็นพระอินทร์ ๓๖ กัลป์เป็นประมาณ จะได้สมบัติพระยาจักรพรรดิราชาธิราช ๑๖ กัลป์ คับคั่งไปด้วยรัตนะ ๗ ประการ ก็ด้วยอานิสงส์ที่ได้สวดสาธยายอยู่เนื่องนิตย์ “ทุกคตี โส น คจจติ” แม้แต่สดับฟังท่านอื่นเทศนาด้วยจิตประสันนาการเลื่อมใส ก็ไม่ไปสู่มฤตยูตลอดยี่ดียวนานถึง ๙๐ แสนกัลป์

พระปรีชา ปิยธมฺโม(ที่ ๒ จากซ้าย) หัวหน้าพระสงฆ์พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิดนำสวดมนต์ประจำวัน
โดยมีพระอธิการทรงชัย ตปสีโล(ซ้ายสุด) เจ้าอาวาสวัดเกาะล้านตา กระบี่
หัวหน้าฝึกอบรมพระนวกะร่วมเจริญพระพุทธมนต์

บทสวดมนต์ ธารณปริตรและคำแปล*

๑. พุทธธานัง ซีวิตัสสะ นะ สักกา เกณะจิ อันตะราโย กาทุง ตะธา เม
โหตุ อะตีตัง เส พุทธัสสะ ภาคะวะโต อปฺปะภฺหิตะตะณฺณัง อะนาคะตัง
เสพุทฺธัสสะ ภาคะวะโต อปฺปะภฺหิตะตฺถณฺณัง ปัจจุบันฺนัง เส พุทฺธัสสะ
ภาคะวะโต อปฺปะภฺหิตะตะณฺณัง อิมะหิ ตีหิ ธัมมะหิ สมะนฺนาคะ ตัสสะ
พุทฺธัสสะ ภาคะวะโต

อันพระชนม์ชีพของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย บุคคลใดไม่อาจกระทำ
อันตรายได้ฉันใด ขออันตรายทั้งปวงจงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเช่นเดียวกัน
ทรงมีพระญาณ ทั้งอดีต อนาคต และปัจจุบันที่ไม่มีเครื่องกระทบ ไม่มี
การปิดกั้น ไม่มีถดถอย ทรงเป็นผู้มีพระคุณสมบูรณ์ ด้วยพระญาณทั้ง
๓ ดังกล่าวแล้วนี้

๒. สัพพัง กายะกัมมัง ญาณะปุพฺพังคะมัง ญาณานุปะริวัตตัง
สัพพัง วจีกัมมัง ญาณะปุพฺพังคะมัง ญาณานุปะริวัตตัง สัพพัง
มโนกัมมัง ญาณะปุพฺพังคะมัง ญาณานุปะริวัตตัง อิมะหิ ฉะหิ ธัมมะหิ
สมะนฺนาคะตัสสะ พุทฺธัสสะ ภาคะวะโต

กายกรรมทั้งปวง วจีกกรรมทั้งปวง มโนกรรมทั้งปวงของพระองค์ทรง
มีพระญาณเป็นเครื่องนำไปตามลำดับพระญาณ ทรงเป็นผู้มีพระคุณ
สมบูรณ์ด้วยพระญาณทั้ง ๖ ดังกล่าวแล้วนี้

๓. นัตถิ จันทัสสะ หานิ นัตถิ ธัมมะเทสสะนายะ หานิ นัตถิ
 วิริยัสสะ หานิ นัตถิ วิปัสสะนายะ หานิ นัตถิ สมာธิธัสสะ หานิ
 นัตถิ วิมุตติยา หานิ อิเมหิ ทวาทะสะหิ ธัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ
 พุทธัสสะ ภาคะวะโต

อันว่าความเสื่อมถอยลงของคุณธรรมย่อมไม่มีแก่พระพุทธเจ้า ได้แก่
 ความเสื่อมถอยลงของพระพุทฺธประสงค์ย่อมไม่มี ความเสื่อมถอยลงของ
 การแสดงธรรมย่อมไม่มี ความเสื่อมถอยลงแห่งความเพียรย่อมไม่มี
 ความเสื่อมถอยลงของวิปัสสนาญาณย่อมไม่มี ความเสื่อมถอยลงของ
 สมาย่อมไม่มี ความเสื่อมถอยลงของความสุขในอรรถผลย่อมไม่มี
 พระพุทฺธองค์ทรงเป็นผู้มีพระคุณ สมบูรณ์ด้วยคุณธรรมทั้ง ๑๒ ประการ
 ดังกล่าวแล้วนี้

๔. นัตถิ ทะวา นัตถิ ระวา นัตถิ อปัณฺณตัง นัตถิ เวคายิตตตัง นัตถิ
 อพยวะภูมะโน นัตถิ อปัณฺณสังขารุ เปกขา อิเมหิ อัญฺจาระสะหิ
 ธัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทธัสสะ ภาคะวะโต นะโม สัตตันนัง
 สัมมาสัมพุทธานัง

ชื่อว่าการหิวเราะสรวลเสเฮฮาย่อมไม่มี การพูดพลั้งเผลอโดยขาดสติ
 ย่อมไม่มี พระธรรมที่มีได้สัมผัสด้วยพระญาณย่อมไม่มี การหุนหัน
 พลันแล่นขาดวิจรรณญาณย่อมไม่มี การปล่อยใจเหม่อลอยขาดสติยอม
 ไม่มี การเพ่งเฉยโดยปราศจากการพิจารณา(การปรุงแต่ง)ย่อมไม่มีแก่
 พระพุทฺธองค์ พระพุทฺธองค์ทรงเป็นผู้สมบูรณ์ด้วยคุณธรรมทั้ง ๑๔ ประการ
 ดังกล่าวแล้วนี้ ข้าพเจ้าขอน้อมไหว้พระอรหันตสัมมาสัมพุทฺธเจ้าทั้ง
 ๗ พระองค์

**๕. นัตถิ ตถาคะตัสสะ กายะทฺวจริตตัง นัตถิ ตถาคะตัสสะ
วจิตฺตวจริตตัง นัตถิ ตถาคะตัสสะ มโนทฺวจริตตัง**

การประพฤติไม่ดีที่เรียกว่า กายทฺวจริต วจิตฺตวจริต และมโนทฺวจริต ย่อม
ไม่มีแก่พระพุทธเจ้าซึ่งเป็นผู้เสด็จมาดีแล้ว เหมือนดังพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ

**๖. นัตถิ อตีตัง เส พุทฺธัสสะ ภะคะวะโต ปฏิหะ ตะณฺณัง
นัตถิ อนาคะตัง เส พุทฺธัสสะ ภะคะวะโต ปฏิหะตะณฺณัง นัตถิ
ปัจจุปันนังเส พุทฺธัสสะ ภะคะวะโต ปฏิหะตะณฺณัง**

พระญาณที่เป็นไปในส่วนอดีต อนาคต และปัจจุบัน ซึ่งมีการปกปิด
กีดกันถดถอย ไม่มีแก่พระพุทธเจ้า

**๗. นัตถิ สัพพัง กายะกัมมัง ญาณานุပ္พพัง คะมัง ญาณัง
นानุปริวัตตัง นัตถิ สัพพัง วจิกัมมัง ญาณานุပ္พพัง คะมัง ญาณัง นานุ
ปริวัตตัง นัตถิ สัพพัง มโนกัมมัง ญาณานุပ္พพัง คะมัง ญาณังนानุ
ปริวัตตัง**

กายกรรม วจีกรรม และมโนกรรม ที่ไม่มีพระญาณเป็นประธาน ไม่เป็น
ไปตามพระญาณ ย่อมไม่มีแก่พระองค์

**๘. อิมัง ธาระนัง อะมิตัง อะสะมัง สัพพะ สัตตานิ ทาณัง
เลณัง สังสาระ ภะยะภิตานัง อัคคัง มหาเตชัง อิมัง อานันทะ
ธารณะปริตตัง ธาระหิ วาเรหิ ปริปุจฉาหิ**

พระธารณปริตรที่ได้สาธยายเป็นประจำนี้ ไม่มีอะไรเสมอเหมือน
เป็นที่พึงพิงอาศัยของสรรพสัตว์ทั้งหลายผู้กลัวภัยในวัฏสงสาร ดูก่อนอานนท์
เธอจงท่องสาธยายพระธารณปริตรนี้ จงสอนและให้สอบถามพระคาถา
อันประเสริฐมีเดชมากยิ่งนี้เถิด

๙. ตั้สสะ กายเ วิสัง นะ กะเมยยะ อุทะเก นะ ลัคเคยยะ อัคคินะ ทะเหยยะ นานาภะยะวิโก นะ เอกาหา ระโก นะ ทะวิหาระโก นะ ติหาระโก นะ จะตุหาระโก นะ อุมมัตตะกัง นะ มุพะพะกัง มนุสเสหิ อะมนุสเสหิ นะ หิงสะกา

อันว่ากายของผู้ท่อบทสวดธรรณปริตรนี้เป็นประจำ ไม่ตายด้วยพิษงู พิษนาค ไม่ตายในน้ำ ในไฟ เป็นผู้พ้นภัยนานา ใครคิดทำร้ายวันเดียวไม่สำเร็จ สองวัน สามวัน สี่วันก็ไม่สำเร็จ ไม่เป็นโรคบ้าฟุ้งซ่าน ไม่หลงสติ มนุษย์อมมนุษย์ทั้งหลายไม่สามารถทำร้ายหรือเบียดเบียนได้

๑๐. ตัง ธาธะณัง ปริตตัง ยะธา กะตะเม ชาโล มหาชาโล ชาลิตเต มหาชาลิตเต ปุคเค มหาปุคเค สัมปัตเต มหาสัมปัตเต ภูตัง คมะหิ ตะมังคะลัง

อันว่าพระธรรณปริตรนี้ศักดิ์สิทธิ์อย่างไร มีอานุภาพเหมือนพระอาทิตย์ ๗ ดวงขึ้นพร้อมกันในเวลาโลกาวินาศ มีฤทธิ์เดชเหมือนตาข่ายเหล็กกางกั้น ภัยจากเทวดา นาคา ครุฑ ยักษ์ รากษส เป็นต้น สามารถป้องกันอันตรายที่เกิดจากน้ำ ไฟ พระราชา โจร ศัตรูทั้งหลาย มีอานุภาพให้พ้นจากทั้ง ๓ คือ โรคอันตราย ภัยอันตราย และทุกข์อันตราย มีอานุภาพให้พ้นจากโรคต่างๆในขณะปฏิสนธิ คือ เป็นไข้ บอด หนวก เป็นบ้า ฟุ้งซ่าน และไม่ตกต้นไม้ ตกเขา ตกเหวตาย สามารถได้สมบัติที่ยังไม่ได้ ทรัพย์สมบัติที่ได้แล้วก็เจริญเพิ่มพูนขึ้น สามารถกำจัดความมืดให้เข้าถึงความสว่างได้

๑๑. อิมัง โข ปะนันทนทะ ธาธะณะปริตตัง สัตตะ สะเตหิ สัมมาสัมพุททะโกฎีหิ ภาสิตัง วัตเต อะวัตเต คันธะเว อะคันธะเว โนเม อะโนเม เสเว อะเสเว กายะ อะกายะ ธาธะณะ อะธาธะณะ อิลลิลิ มิลลิลิ ติลลิลิ มิลลิลิ โยรุกเข มหาโยรุกเข ภูตัง คมะหิ ตะมังคะลัง

ดูก่อนอานนทฺ พระธารณปริตร อันพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย ๗๗ โกฎิ ตรีสไว้ว่า : พึงทำแต่ประโยชน์ที่ดี ไม่พึงทำประโยชน์ที่ไม่ดี ไม่พึงทำสิ่งที่ไม่ดี พึงนำมาซึ่งกลิ่นรสแห่งธรรมะที่ดี ไม่นำมาซึ่งเรื่องที่ไม่ดี พึงน้อมนำมาซึ่งกุศลจิต ไม่น้อมนำมาซึ่งอกุศลจิต พึงสมาคมกับคนดี ไม่พบกับคนชั่ว พึงทำกายให้เป็นกายดี ไม่ทำให้เป็นกายร้าย พึงนำมาแต่กุศลกรรม ไม่นำมาซึ่งอกุศลกรรม พึงหลับฝันเห็นแต่สิ่งดี ไม่หลับฝันร้าย พึงเห็นแต่อดีตนิमितที่ดี ไม่พึงเห็นอดีตนิमितที่ไม่ดี ยังให้ต้นไม้ที่ตายแล้วสามารถฟื้นคืนมาได้ ยังให้ต้นไม้ที่ยังเป็นอยู่เจริญงอกงาม สามารถกำจัดความมืดให้เข้าถึงความสว่างได้

๑๒. อิมัง โข ปะนันทะ ธารณะปริตตัง นะวะนะ วุติยา สัมมาสัมพุทธะโกฎิหิ ภาสิตัง ทิฎฐฐิลา ทัณฐิลา มันฐิลา โรคิลา ขะระลา ทุพพิลา เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา

ดูก่อนอานนทฺ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๙๙ โกฎิ ได้ตรีสแสดงไว้ว่า พระธารณปริตรนี้ช่วยให้ : รู้ความคิดร้ายของผู้อื่น แคล้วคลาดจากศาสตราวุธทุกชนิด สามารถทำให้เวทมนต์คาถาศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น ขจัดปิดเป่าอันตรายจากโรคต่างๆได้ รอดปลอดภัยจากโรคร้ายแรง หลุดพ้นจากเครื่องจองจำพันธนาการได้ ด้วยอำนาจแห่งการกล่าวคำสัจจะวาจานี้ ขอความสุขสวัสดิ์จึงมีแก่ข้าพเจ้าทุกเมื่อเทอญ

จาก หนังสือสวดมนต์พระอาการะวัดตาสูตฺร พระธัมมจักกัปปวัตตนสูตฺร พระคาถาธารณปริตร, หน้า ๑๕๒-๑๕๘, ชัยสิริการพิมพ์ chaisiri_printing@hotmail.com, ไม่ระบุปีที่พิมพ์.

ตำนานพระคาถาธารณปริตร*

เมื่อครั้งออกพรรษาปี ๒๕๒๖ พระป่ากรรมฐานรูปหนึ่งได้มีโอกาสออกวิเวก เจริญรุกขมูล ถุดงค์ทางภาคเหนือและชายแดนฝั่งพม่า เขตติดต่อพรมแดนในแคววง หมู่บ้านชาวเขาเผ่าต่างๆ นานเกือบ ๓ เดือน ขณะปักกลดพักที่ดอยพระพุทธบาท ห้วยต้ม อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ได้พบและปรึกษาธรรมปฏิบัติและอื่นๆกับ พระอาจารย์รังสรรค์ โชติปาโล ซึ่งเพิ่งจะถุดงค์เดินป่ามาจากประเทศพม่าและ ได้จดจำเอา"พระคาถาธารณปริตร" จากวัดอรัญตะยา ในมณฑลเลย ประเทศพม่า มาด้วย เนื่องจากเห็นว่าเป็นบทสวดสรรเสริญพระพุทธคุณที่ในประเทศไทยเรายัง ไม่คุ้นเคยหรือมีปรากฏมาก่อน

จะด้วยสาเหตุใดก็ตามที่ เมื่อพระป่ามาพบกันหลายองค์ที่จังหวัดลำพูน ก็ได้ นำพระคาถาธารณปริตรบทนี้ทำวัตรเย็นร่วมกัน ติดต่อกันอยู่ ๕ วัน ก่อนทำเพียร ภาวนาทุกคำคืน ได้ปรากฏเห็นหมู่เทวอารักษ์ในนิมิตมาชุมนุมและร้องชมเชย สรรเสริญขึ้นบานว่าเร้าใจมาก ที่ได้ยินพระป่ากรรมฐานเจริญพระคาถาธารณปริตร อันทรงคุณเป็นเลิศนี้

พระภิกษุกรรมฐานทั้ง ๕-๖ รูป ครั้นเจริญพระปริตรนี้ที่ห้วยต้ม ต่างได้เห็น นิมิตเทวอารักษ์ขึ้นชมตรงกันทั้งสิ้น แม้จะน้อมนำทำน้ำพระพุทธมนต์โปรด หมู่ญาติโยมในที่ต่างๆ ก็ศักดิ์สิทธิ์เหลือประมาณ จึงได้พิจารณาเห็นประโยชน์ แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาจริง และเป็นบทสรรเสริญพระพุทธคุณอันแปลกใหม่ใน ประเทศไทย จึงได้นำมาเผยแพร่ให้รู้จักโดยทั่วกัน และหวังประโยชน์สูงสุดด้วย พุทธานุภาพของพระปริตรนี้ จึงได้แก่ผู้เลื่อมใสทุกท่านเทอญ

*จาก หนังสือสวดมนต์พระอากาโรวัดตาสูตฺร พระธัมมจักกัปปวัตตนสูตร พระคาถาธารณปริตร, หน้า ๑๕๙, ชัยสิริการพิมพ์chaisiri_printing@hotmail.com, ไม่ระบุปีที่พิมพ์

พระสงฆ์สามเณรที่บวช ณ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิด และที่จาริกมาจากต่างจังหวัดร่วมสวดมนต์
ณ ลานพระพุทรมิ่งมงคลเอกนาคคีรี(พระใหญ่เมืองภูเกิด)

ข้อบทสวดมนต์ประจำวัน

ณ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิด

พร้อมความหมายโดยย่อ

บทสวดนำ

ในการสวดมนต์(ภาคปาย)ประจำวัน ณ พุทธอุทยานยอดเขานาคเกิด
พระสงฆ์จะสวดนำ ๓ บท ดังนี้

๑. คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหังสัมมา สัมพุทโธภาคะวา พุทธังภาคะวันตังอภิวาเทมิ
(ขออภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ทรงดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง)

สะวากขาโต ภาคะวะตาธัมโม ธัมมังนะมัสสามิ

(ขอนมัสการพระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆังนะมามิ

(ขอนอบน้อมพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ปฏิบัติดีแล้ว)

๒. คำนมัสการพระพุทธเจ้า

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทโธสสะ (๓ จบ)

(ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ตรัสรู้ด้วยพระองค์เองโดยชอบ)

๓. ไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สวระณัง คัจฉามิ ธิมมํ สวระณัง คัจฉามิ สังฆัง สวระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทฺธัง สวระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ ธิมมํ สวระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ
สังฆัง สวระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สวระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ ธิมมํ สวระณัง คัจฉามิ ตะติ
ยัมปิ สังฆัง สวระณัง คัจฉามิ

(การปฏิญาณตนนับถือพระรัตนตรัย ๓ ครั้ง)

ชื่อและความหมายบทสวดมนต์ประจำวัน

วันอาทิตย์

อุปปาตະสันติ

-บทสวดสงบเหตุร้าย รวมศรัทธา สร้างสมาธิยามมีภัย-

ร้อยกรองภาษาบาลีของล้านนาไทย(เรียกว่า มหาสันติงหลวง)
อายุประมาณ ๖๐๐ ปี เชื่อว่าแต่งโดยพระมหามังคละสีละวังสะแห่งเชียงใหม่
สมัยพระเจ้าติโลกราช กล่าวพระนามพระพุทธ พระธรรม และพระอริยสงฆ์
ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เป็นบทสวดมนต์ป้องกันภัยในสมัยที่บ้านเมือง
มีความไม่สงบ เพิ่มबारมีธรรม ขจัดสิ่งไม่น่าปรารถนา
สร้างกำลังใจยามเผชิญสงคราม

วันจันทร์

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

-คำสอนที่เป็นจุดเริ่มต้นของพระรัตนตรัย
เพื่อให้เกิดญาณ ความรู้ ดวงตาเห็นธรรม-
ปฐมเทศนา พระสูตรเพื่อการขับเคลื่อนพระพุทธศาสนา
มีเนื้อหาแสดงถึงการปฏิเสธส่วนที่สูงสุดสองอย่าง
และเสนอแนวทางดำเนินชีวิตโดยสายกลางอันเป็นแนวทางใหม่ให้มนุษย์
ปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงอริยสัจทั้งสี่ คืออริยมรรคมีองค์ ๘ ขับไล่ความเห็นผิด
จนเป็นสัมมาทิฐิ เพื่อความดับทุกข์สิ้น อันได้แก่นิพพาน
ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา

วันอังคาร

อาการวัตตาสูต

-คำสอนเพื่อให้เวไนยสัตว์ผู้ไม่รู้จักพระพุทธคุณได้หลุดพ้นจากนรก-
กล่าวถึงพระพุทธคุณอย่างครบถ้วน เพื่อการปฏิบัติเป็นเครื่องป้องกัน
๓๐ ประการ ให้พ้นจากสังสารทุกข์ และห้ามเสียซึ่งสัตว์มิให้ตกไปสู่นรก
ซึ่งพระพุทธเจ้าชี้แสดงแก่พระสารีบุตรเมื่อทูลถามด้วยความวิตก
ถึงธรรมที่ควรแสดงแก่ผู้มีกิเลสหนา

วันพุธ

สิบสองตำนาน

-บทเทศนาธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสอนภิกษุให้ภาวนา-
เป็นบทที่พระพุทธเจ้าทรงสอนในวาระต่างๆ เพื่อคุ้มครองจิตใจและ
ป้องกันภัยแก่ภิกษุเมื่อเจอภัยในการบำเพ็ญสมณธรรมในป่า
และแสดงถึงพระชาติต่างๆของพุทธองค์สมัยเป็นพระโพธิสัตว์

วันพฤหัสบดี

สามภาน

-บทสวดให้พิจารณาเพื่อรักษาบรรเทาอาการเจ็บไข้-
คือมหาโพชฌังคปริตร ซึ่งพระพุทธองค์ตรัสเป็นร้อยแก้วที่ทรงให้แสดงแก่
พระมหากัสสปะและพระโมคคัลลานะ ซึ่งอาพาธให้เกิดปีติอิมเอบใจจนหาย
เป็นปกติ รวมทั้งตรัสแก่พระจุนทะให้แสดงแก่พระองค์ครั้งทรงอาพาธด้วย

วันศุกร์

พระอภิธรรม ๗ คัมภีร์

-ธรรมเพื่อการเห็นแจ้งจุดหมายสูงสุดในพุทธศาสนา-
คือธรรมะขั้นสูง(ปรมาตถ์) กล่าวถึงเรื่องของจิต เจตสิก รูป และนิพพาน
ที่พระพุทธเจ้าแสดงโปรดพุทธมารดาได้บรรลุธรรม
เป็นประเพณีสวดในงานศพ
เพื่อให้ผู้มาร่วมได้พิจารณาสังขธรรมของชีวิตมาจนวันนี้

วันเสาร์

มหาสมัยสูตร

-บทสวดเรียกพลังความดีมาขับไล่สิ่งชั่วร้าย-

เป็นพระสูตรว่าด้วยสมัยประชุมใหญ่ของเหล่าเทวดา

พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์จะมีเพียงครั้งเดียว

ยังเป็นพระสูตรที่พระพุทธองค์แสดงเพื่อยุติความขัดแย้งระหว่างศากยะ

และโกถิยะเรื่องแย่งน้ำในแม่น้ำโรหิณี

การแปลบทสวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น เริ่มกระทำกันอย่างจริงจัง
ในสมัยท่านพุทธทาสภิกขุ (๒๔๔๙-๒๕๓๖)
โดยท่านเห็นประโยชน์จากความหมายอันลึกซึ้ง
ที่ควรให้ประชาชนเข้าใจได้ง่าย
เพื่อเข้าถึงแก่นพระพุทฺธศาสนาได้ด้วยตนเอง
นำไปสู่การปฏิบัติขัดเกลาจิตใจได้ถูกต้อง เพื่อการพ้นทุกข์สิ้น
อันเป็นอุดมคติ เป็นพุทธประสงค์ และเป็นหน้าที่ของชาวพุทธเรา

